

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне і практичне значення
результатів дисертації **Левченко Анни Андріївни** на тему:

«Поліфонічні цикли Валентина Бібіка

як жанрово-стильова система»

на здобуття ступеня доктора філософії

за спеціальністю 025 – «Музичне мистецтво»

з галузі знань 02 – «Культура і мистецтво»

Публічну презентацію наукових результатів дисертації

проведено на засіданні кафедри теорії музики

Харківського національного університету мистецтв

імені І. П. Котляревського

«25» червня 2025 року, протокол № 15

Обґрунтування теми: У композиторській творчості XX – XXI століть мистецтво поліфонії, зокрема жанром фуги зазнали істотної трансформації, віддзеркаливши докорінні зміни у музичному мисленні. Це спонукає до віднайдення спеціальної методології для *сучасного вивчення* поліфонії та вивчення *сучасної поліфонії*, невідповідно визнаної «*новою поліфонією*». Адже її характеризують наявні системоутворювальні, контекстні та інтегративні властивості, детерміновані впливом інших різних музичних систем (та їхнім сучасним станом) – від жанрово-стильових до мовленнєвих.

Яскравим виявом цих процесів є *поліфонічні цикли прелюдій та фуг*, які, хоча й зберігають традиційну структуру, насправді стають платформою для втілення новаторських індивідуально-стильових композиторських концепцій, а відтак набувають актуальності для досліджень у сучасному теоретичному музикознавстві.

Поліфонічний доробок, українського композитора, майстра поліфонії **Валентина Бібіка**, представлений трьома поліфонічними циклами для фортепіанно «*24 прелюдії та фуги*», *тв. 2 (1969)*, «*34 прелюдії та фуги*», *тв. 16 (1973–1978)*, а також «*Прелюдія, Фуга та Арія на тему ВАСН*», *тв. 54 (1985)*, безперечно, становлять «золотий фонд» світової сучасної поліфонічної класики (що не виключає її інноваційного змісту). Два із названих циклів – *тв. 2* та *тв. 54* – залишаються майже невивченими в українському музикознавстві, натомість, становлять *унікальне явище* не тільки в українській, а й світовій фортепіанній літературі другої половини XX століття.

Актуальність теми дослідження зумовлена наступними причинами: необхідністю подальшої розробки історичних, теоретичних, методологічних засад вивчення сучасних поліфонічних явищ; важливістю з'ясування художнього значення у сучасному музичному мистецтві поліфонічних циклів *В. Бібіка*, розширення та поглиблення існуючих сьогодні наукових розвідок про його композиторський доробок; відсутністю спеціальних досліджень, присвячених системному вивченню «24-х прелюдій та фуг», тв. 2 та «Прелюдії, Фуги та Арії на тему ВАСН», тв. 54 *В. Бібіка*.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано на кафедрі теорії музики згідно з планом науково-дослідницької роботи Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського у межах комплексної теми «Теоретичне музикознавство в історичному процесі розвитку» (протокол № 5 від 29.12.2022, введено в дію наказом № 149-«3» від 30.2.2022). Тему дисертації затверджено на засіданні вченої ради Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського (протокол № 3 від 28 жовтня 2021 р.), уточнено на засіданні Вченої ради Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського (протокол № 9 від 27 березня 2025 р.).

Мета дослідження – вивчити фортепіанні поліфонічні цикли *В. Бібіка* як цілісну художню та жанрово-стильову системи, порівняти їх в аспекті виявів як індивідуально-авторських принципів, так і загальних тенденцій розвитку сучасного поліфонічного мислення. **Об'єктом дослідження** є поліфонія як синтетичне багатовимірне явище в системі сучасних композиторського мислення та науково-теоретичної думки, її контекстні та інтегративні якості у взаємодії з іншими музичними системами, а також універсальні, типологічні та індивідуально-стильові вияви у європейській традиції, **предметом** – жанрово-стильові моделі та принципи їхнього композиторського втілення у поліфонічних циклах для фортепіано *В. Бібіка*.

Матеріалом дослідження є понад двадцять музичних опусів, з них три поліфонічні цикли *В. Бібіка*: «24 прелюдії та фуги», тв. 2 (рукопис), а також «34 прелюдії та фуги», тв. 16 для фортепіано; «Прелюдія, Фуга та Арія на тему ВАСН», тв. 54 для двох фортепіано (рукопис); окремі поліфонічні п'єси українських (у тому числі, харківських) та зарубіжних композиторів ХХ століття (оглядово): «Три прелюдії і фуги пам'яті С. С. Богатирьова», «Прелюдія і подвійна фуга» В. Борисова; «Фуга ре мінор» П. Гайдамаки; «Прелюдія і фуга № 45. Вересень у Парижі», «Рондо-фуга № 11» В. Іванова (рукопис); «Musica ricercata» Дж. Лігеті; «Фуга» В. Наливайка (рукопис), «Фуга на тему ВАСН» Н. Нижанківського; «Прелюдія, аріозо та фугетта на тему ВАСН» А. Онеггера; «Прелюдія і фуга» М. Тіца; «Ludus Tonalis» П. Хіндемита; «Прелюдії та фуги для

фортепіано» О. Яковчука; вибрані прелюдії та фуги із «Добре темперованого клавіру» Й. С. Баха та інші. Також в якості матеріалу дослідження залучено відеографію виконання *Timothy Hoft* (США) циклу «34 прелюдії та фуги», тв. 16 для фортепіано.

Методи дослідження включають як фундаментальну, загальнонаукову, так і спеціально-теоретичну (музикознавчу) складові. Фундаментальна база містить засади діалектичного, системного методів, зокрема, контекстного та багатовекторного осягнення явищ, що розглядаються, визначення їхніх специфічних, і, водночас, універсальних властивостей, а також динамічних/процесуальних якостей; принципів детермінізму та ізоморфізму; методи загальних теорій систем, відображення.

Загально- та спеціально-наукова методологічна база спирається на **методи**: історичний (дозволяє окреслити витоки та динаміку розвитку визначальних поліфонічних явищ ХХ–ХХІ століття); історіографічний (залучений для оцінки сучасного рівня вивченості обраної проблематики під час вивчення та систематизації існуючих наукових, документально-архівних, нотних джерел); біографічний (використаний під час розгляду життєвого і творчого шляху В. Бібіка, історії написання поліфонічних циклів, а також досягнень у сфері поліфонії харківської теоретико-композиторської школи); контекстної реконструкції, проєктування, моделювання; пошуково-дослідницький, компаративний, спостереження (здіяні під час експериментального встановлення та співставлення подібностей/відмінностей, ізоморфних, діалектичних і дискретних зв'язків між історичними та сучасними тенденціями в еволюції поліфонії та її жанрово-стильових моделей); історико-типологічний, системний, системно-структурний та структурно-функціональний; жанрово-стильового та музично-стилістичного/комплексного інтонаційного аналізу (при визначенні та обґрунтуванні музичного змісту, жанрово-стильових рис у творах).

Теоретичною базою стали наукові джерела за наступними напрямками:

- *аспекти вивчення композиторської творчості, музичного мислення та мовлення; творчі постаті сучасних українських композиторів* (М. Бевз; К. Біла; М. Борисенко; І. Драч; Д. Гордійчук та О. Письменна; К. Коновалова; Д. Малий; О. Мироненко-Міхейшина; А. Муха; Ю. Ніколаєвськ; Н. Очеретовська; О. Письменна; О. Савайтан; Г. Савченко; В. Сильвестров; Б. Сюта; Л. Трубнікова; А. Чубак; Л. Шаповалова; О. Щетинський; *P. Bekker; X. Fu, K. Cherevko & O. Pysmennna; D. Malyi; K. Maidenberг-Todorova, O. Khoroshavina, I. Hodina & O. Voronovskaya; M. Borysenko, M. Chernyavska & N. Ocheretovska;*

- *харківська композиторська і теоретична школи* (Н. Беліченко, Н. Очеретовська та М. Борисенко; М. Борисенко; В. Кравець; К. Кононова;

Н. Очеретовська; Г. Полтавцева; О. Рощенко-Авер'янов; М. Черкашина-Губаренко; *M. Borysenko, M. Chernyavska & N. Ocheretovska; M. Chernyavska, H. Savchenko & M. Borysenko*; ювілейні, тематичні збірники наукових праць і видання Харківського університету (інституту) мистецтв імені І. П. Котляревського);

- *праці (монографії, дисертаційні і дипломні дослідження, статті), присвячені вивченню творчої особистості В. Бібіка та його спадку, у тому числі, поліфонічного: (О. Бабенко; В. Бібік; П. Босакевич; М. Борисенко та А. Левченко; Т. Веркіна; В. Грабовський; О. Данилова; В. Задерацький; О. Зінкевич; І. Іванова та А. Мізітова; Л. Ісмайлова; І. Країнська; В. Кузикова; А. Левченко; О. Лисяна; О. Макухіна; О. Мироненко-Міхейшина; С. Мірошніченко; Ю. Ніколаєвська; Л. Осіпова; Н. Очеретовська; С. Постовойтова; Л. Пруднікова; П. Свиридова; Б. Сінченко; І. Хаціна; Л. Циганюк; Л. Шаповалова; О. Щетинський; T. Ursova)*;

- *загальна та спеціальна теорії систем, теорія відображення (К. Біла; М. Борисенко; І. Котляревський; С. Постовойтова; Б. Сюта; О. Фартушка; П. Йолон; A. Rapport; J. Schillinger; L. Von Bertalanffy)*;

- *історія і теорія поліфонії; поліфонія XX століття; теорія поліфонічних жанрів (у тому числі, інструментальних), поліфонічних форм, фактури: (Н. Беліченко; М. Борисенко; М. Герасимова-Персидська; Н. Гнатів; Н. Єромецька; Г. Завгородня; Т. Кравцов; В. Москаленко, Т. Кравцов; О. Кузьмук; Г. Ляшенко; Т. Лоскутова та Н. Толошняк; С. Мірошніченко; Н. Очеретовська; Н. Очеретовська та Г. Цицалюк; Г. Палий; С. Постовойтова; І. Приходько; І. Пясковський; Н. Ревенко; О. Ровенко; Л. Решетніков; О. Савайтан; С. Серенко; Н. Супрун-Яремко; О. Фартушка; І. Цурканенко; Г. Цицанюк; Чжан Менчже; Чжоу Сіньюй; C. Bossert; O. Büsing; J. Haar; Z. Jin; I. Kokhanuk, & S. Postovoitova; A. Mann; S. Marlowe; M. Messori; S. Miroshnichenko; E. Prout; G. Vlahopol; P. Walker)*;

- *аспекти сучасного теоретичного музикознавства: музичний зміст, стиль, жанр, драматургія, форма; техніки сучасної композиції; цикл та циклізація в музиці; мелодія, лад, гармонія, ритм, тембр; аналіз музичних творів (Н. Бабій-Очеретовська; Н. Беліченко; К. Біла; М. Борисенко; Т. Бондаренко, І. Котляревський, І. Пясковський та І. Чижик; Г. Виноградов; Т. Виноградова; І. Гайдено; Н. Герасимова; Н. Говорухіна; Н. Горюхіна; А. Давітадзе; Д. Дувірак; В. Золочевський; Г. Ігнатченко; І. Іванова та А. Мізітова; І. Карачевцева; Р. Каширцев; В. Клиш; І. Коновалова; І. Котляревський; І. Коханік; Т. Кравцова; Е. Кршенек; Ло Ю; Д. Малий; Ю. Ніколаєвська; О. Письменн; М. Плющенко; І. Пясковський; Н. Ревенко; М. Рудик; Г. Савченко; Б. Сюта; М. Тіц; Л. Шаповалова; С. Шип; K. Dalhaus; T. de Leeuw; G. Dyson; P. Ewell; A. Forte; P. Hindemith; M. Kerekfy; K. Maidenber-Todorova, O. Khoroshavina, I. Hodina та O. Voronovskaya; Maidenber-Todorova*;

Ch. Neidhöfer; Y. Nikolaievskaya, I. Paliy, V. Chernenko, I. Tsurkanenko, K. Lozenko, O. Yurchenko & S. Dikarev; A. Schoenberg; J. Veres; Lu. Rusu; S. Zachary);

- монографування в музиці; теорія музично-риторичних фігур (В. Андроннік; С. Карась; С. Коханська та Л. Циганюк; Ю. Грібіненко; Я. Друскін; І. Середюк; *D. Bartel; V. Benitez; M. Dings; V. Malcolm; S. Park; F. Păun & R. Pepelea; H. Riemann; B. Wilson*);

- довідниково-енциклопедичні видання (З. Лисько; А. Муха; Н. Очеретовська, Г. Цицалюк, К. Черемський; *Філософський енциклопедичний словник; J. Cadwel; H. Riemann*).

Нарешті, цінну інформаційну допомогу під час написання дисертації надала донька композитора – *Вікторія Бібік*, у дослідження включені посилання на її усні інтерв'ю з авторкою.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що пропонується дисертація є *першим* в українському музикознавстві досвідом спеціального системного дослідження-порівняння та наукового обґрунтування художнього значення *трьох монументальних поліфонічних фортепіанних циклів* – «*24 прелюдії та фуги*», «*34 прелюдії та фуги*», «*Прелюдія, Фуга та Арія на тему ВАСН*» – видатного українського майстра *Валентина Бібіка* в аспекті еволюції як його індивідуально-авторського творчого методу, так і мистецтва поліфонії ХХ століття.

У праці також **вперше**:

- розглянуті три поліфонічні цикли, що сягають 16-річного періоду їх створення (із перервами) – від 1969-го до 1985-го років, що дозволяє простежити в них кристалізацію композиторського мислення;

- системного узагальнення набула методологія комплексного, а відтак стильового вивчення сучасної поліфонії на прикладі трьох поліфонічних циклів *В. Бібіка*, задля чого розроблено та апробовано, у тому числі, спеціальні інструменти музичного аналізу, зокрема, обґрунтовано та надано функціональну дефініцію поняттю *ладо-фактурного комплексу*, в якому *ладова* та *фактурна* складові демонструють провідну динамічну *субсистему* у поліфонічному творі;

- досліджено деякі маловідомі факти з біографії митця щодо формування його поліфонічного мислення та стилю, а також окремі відомості про творче портфоліо композитора, що раніше не висвітлювалися в українському музикознавстві;

- спеціального розгляду набув «*український вектор*» у вивченні поліфонічного доробку *В. Бібіка*, що узагальнено у контексті досягнень, передусім, видатної харківської теоретико-композиторської школи музикантів-поліфоністів, серед яких, у тому числі, викладачі і колеги *В. Бібіка* – *В. Борисов, П. Гайдамака, В. Іванов, Д. Клебанов, Т. Кравцов, В. Наливайко, Н. Очеретовська, Л. Решетніков, М. Тиц, Г. Цицалюк* та інші;

- систематизовано окремі теоретичні розвідки *науковців* цієї школи про поліфонію, у цілому, та її сучасні українські напрями, зокрема;
- підсумовано загальні стильові риси поліфонічного доробку *композиторів* – яскравих представників цієї школи різних поколінь задля можливості визначення у творчості *В. Бібіка* лінії як успадкування, так і подальшого розвитку поліфонічних традицій школи;
- спеціального вивчення набули поліфонічні цикли *В. Бібіка* як контекстне явище, що знаходиться на перетині різнорівневих систем – музичного мислення, індивідуально-авторського стилю композитора, загальних художніх тенденцій його епохи, поширених, у тому числі, у сфері поліфонії аж до її музично-мовленнєвих систем;
- на прикладі названих циклів останні досліджено у проєкції на їхні комплексні/сукупні змістовні, функціонально-драматургічні та логіко-конструктивні вияви, що віддзеркалюють сучасні стильові тенденції розвитку як музичного мислення, так і музичної творчості, у цілому;
- з'ясовано цінні відомості про наявність та/або відсутність нотних видань, а також виконавську долю розглянутих у дисертації поліфонічних циклів *В. Бібіка* з метою визначення подальшого життя цього унікального доробку, а також можливості його пропагування та поширення у музичному середовищі;

подальшого розвитку набули:

- вивчення специфіки та художнього потенціалу сучасної поліфонії як динамічного і синтетичного явища, а також питання методології та алгоритмів музичного аналізу її художніх зразків;
- теорія систем у проєкції на музичне мистецтво, в цілому, та системний підхід до розгляду поліфонічних явищ, зокрема, що дозволяє усвідомити їх як контекстні, що увібрали різновекторні тенденції еволюції музичного мислення, художнього образотворення, у тому числі, національного, а також жанрово-стильових, формотворчих аж до інтонаційно-звукових закономірностей у музичному мистецтві;
- спеціальний розгляд двокомпонентних систем (діад) – «*поліфонія – склад*», «*поліфонія – фактура*», «*поліфонія – лад*», «*поліфонія – мелодія*», «*поліфонія – гармонія*» в діалектиці їх індивідуально-стильових та універсальних виявів у сфері *нової поліфонії*;
- висвітлення феномену унікальної творчої особистості українського митця – *В. Бібіка*;
- усвідомлення поліфонічного доробку *В. Бібіка* як цілісної художньої та індивідуально-авторської жанрово-стильової системи, яка поєднала різноманітні за змістом і композиційними техніками поліфонічні п'єси/цикли.

Практична значимість отриманих результатів. Матеріали та висновки дисертації можуть бути використані у курсах історії сучасної

української та зарубіжної музики, історії фортепіанного виконавства, історії і теорії композиції, поліфонії, гармонії, аналізу музичних творів.

Фортепіанні поліфонічні цикли *В. Бібіка* мають важливе значення не тільки з точки зору сучасної теорії та методології, а й практики вивчення поліфонії, адже можуть бути впроваджені в освітньо-педагогічний процес в якості художніх, жанрово-стильових, музично-мовних моделей під час створення поліфонічних опусів, у тому числі, циклічних – на заняттях у класі композиції, а також з теоретичних навчальних дисциплін – поліфонії, музичних форм.

Перспективою цього дослідження авторка вважає подальше вивчення аналізованих опусів з метою їхньої популяризації як серед науковців, так і композиторів, а також виконавців, адже три поліфонічні опуси можуть скласти окрему програму монографічного концерту пам'яті видатного українського композитора *В. Бібіка*.

Апробація отриманих результатів дослідження. Обговорення дисертації відбулося на кафедрі теорії музики ХНУМ імені І. П. Котляревського. Основні положення та висновки оприлюднені на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях: Міжнародна науково-творча конференція «Богатирьовські читання: школа теорії та практики» (Харків, 26–27 травня 2022 року); Міжнародна науково-практична конференція «ХНУМ імені І. П. Котляревського 105 років: звершення та випробування» (Харків, 11–12 жовтня 2022 року); Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне слово про мистецтво: наука і критика» (Харків, 13–14 лютого 2023 року); Міжнародна науково-практична конференція (науковий проєкт) ХНУМ імені І. П. Котляревського «Сучасне слово про мистецтво: наука і критика», (Харків, 13–14 лютого 2024 року); II науково-студентська конференція Українського вільного університету, (Мюнхен, 4–5 квітня 2024 року); Міжнародна науково-практична конференція «Україна — Юнеско: 70 років разом» (Київ, 25 квітня 2024 року); Всеукраїнська науково-практична конференція наукові і творчі діалоги співпраці у культурно-мистецькому просторі України (Київ, 28–29 травня 2024 року); Всеукраїнська науково-практична конференція «Українська класика у науковому дискурсі сьогодення (до ювілею І. П. Котляревського)» (Харків, 9 жовтня 2024 року); Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне слово про мистецтво: наука і критика» (Харків, 11–12 лютого 2025 року).

Публікації. Основні положення дисертації викладено у двох одноосібних та одній двоосібній статтях, надрукованих у фахових виданнях, затверджених МОН України та 2 публікаціях апробаційного характеру у збірках матеріалів і тез міжнародних науково-практичних конференцій.

Статті у наукових фахових виданнях України за напрямом «Музичне мистецтво»:

1. Левченко, А. (2021). Взаємодія тональних і модальних принципів ладової організації у поліфонічному циклі В.Бібіка «34 прелюдії та фуги» (на прикладі III зошиту). Аспекти історичного музикознавства. Збірник наукових статей Харківського національного університету мистецтв імені І.П.Котляревського, XXIV, 166–183.

https://aspekty.kh.ua/vypusk24/aspekt_24_9_levchenko.pdf

DOI 10.34064/khnum2-24.09

2. Левченко, А. (2024). Ладо-фактурні засади та принципи їх композиторського втілення у фортепіанному циклі «24 прелюдії та фуги» ор. 2 В. Бібіка. Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та терорії і практики освіти. Збірник наукових статей Харківського національного університету мистецтв імені І.П.Котляревського, 72, 214–240. https://intermusic.kh.ua/vypusk72/problemy_72_13_Levchenko.pdf

DOI 10.34064/khnum1-72.13

3. Борисенко, М., Левченко, А. (2024). Принципи композиторського втілення монограми «ВАСН» у поліфонічних творах Нестора Нижанківського та Валентина Бібіка: досвід компаративного аналізу. Аспекти історичного музикознавства. Збірник наукових статей Харківського національного університету мистецтв імені І.П.Котляревського, XXXVII, 75–115.

https://aspekty.kh.ua/vypusk37/ASPECTS_37-75-115-Borysenko-Levchenko.pdf

DOI 10.34064/khnum2-37.05

Публікації апробаційного характеру:

4. Левченко, А. (2023). Валентин Бібік «24 прелюдії та фуги» для фортепіано: традиції та інновації. Міжнародна науково-творча конференція «Богатирьовські читання: школа теорії та практики», 35–37. Харків.

5. Левченко, А. (2024). Аспекти ладотональної організації циклу «24 прелюдії та фуги» для фортепіано В.Бібіка. II Міжнародна наукова конференція РМД Українського вільного університету, 34–35. Мюнхен, Баварія.

https://ufu-muenchen.de/wp-content/uploads/2024/05/zbirka_tez_ii_konferencziyi_uvu-05-2024.pdf

Характеристика особистості здобувача.

Левченко Анна Андріївна у 2021 році закінчила Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського і одержала ступінь магістра. Від 01 жовтня 2021 року до 30 вересня 2025 року навчалася в аспірантурі Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського на кафедрі «Теорії музики», за спеціальністю 025 – «Музичне мистецтво» (науковий керівник – кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри теорії музики М.Ю. Борисенко).

Довідка про виконання освітньо-наукової програми А25 № 012, видана 03 січня 2025 року, підтверджує успішне виконання всього об'єму навчання.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана українською мовою з правильним вживанням лінгвістичної та спеціальної термінології. Стиль викладених в дисертації матеріалів дослідження – науковий.

Дані про відсутність текстових запозичень та порушень академічної доброчесності. Під час виконання дисертації здобувач дотримувалася принципів академічної доброчесності. За результатами перевірки та аналізу матеріалів дисертації не було виявлено ознак академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації.

Як результат попередньої експертизи дисертації Левченко Анни Андріївни у межах публічної презентації наукових результатів дисертації, проведеної на засіданні кафедри теорії музики Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського «25» червня 2025 року (протокол № 15) та повноти основних результатів дослідження.

УХВАЛЕНО:

1. Дисертація **Анни Андріївни Левченко «Поліфонічні цикли Валентина Бібіка як жанрово-стильова система»**, представлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 025 - Музичне мистецтво є ґрунтовним, самостійним, завершеним науковим дослідженням, що має наукову новизну, теоретичне та практичне значення отриманих результатів, і зміст відповідає спеціальності 025 - Музичне мистецтво. Визначені мета та завдання повністю розв'язані, основні положення дисертації обґрунтовують наукову новизну. Обсяг та структура дисертації відповідають вимогам, що висуваються до дисертацій на ступінь доктора філософії. Результати дисертації пройшли апробацію на 9 науково-практичних конференціях; основні положення відображено у 3 наукових публікаціях, 2 публікаціях апробаційного характеру.

2. Викладене дозволяє дійти висновку, що дисертація **Анни Андріївни Левченко «Поліфонічні цикли Валентина Бібіка як жанрово-стильова система»**, має теоретичну, практичну значущість, наукову новизну; її результати можуть бути запроваджені до науково-теоретичної та практичної сфер сучасного музичного мистецтва. Дисертація, подана на здобуття ступеня доктора філософії, відповідає вимогам, передбаченим пунктами 10 та 11 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), та може бути представлена у разовій спеціалізованій вченій раді для присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» галузі знань 02 – «Культура і мистецтво».

3. Рекомендувати дисертацію **Анни Андріївни Левченко «Поліфонічні цикли Валентина Бібіка як жанрово-стильова система»** до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді для присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» галузі знань 02 – «Культура і мистецтво». Результати дисертаційного дослідження обговорено і схвалено на публічній презентації наукових результатів дисертації, яку було проведено на засіданні кафедри теорії музики Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського.

Головуючий на публічній презентації наукових результатів дисертації:

Доктор мистецтвознавства, професор,
завідувач кафедри теорії музики
Харківського національного університету
мистецтв імені І. П. Котляревського

О.О. Александрова

